UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Continens Armamentarium Seu Panoplima Spiritualem - Id est, Varia arma & media ad omnis generis tentationes fortiter sustinendas, & feliciter superandas, Ad Omnium Quidem Animarum

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1688

Tent. III. Ob defectum gustus, & consolationis sub communione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-48377

Visual Library

ſuperexcellentiſſimo Sacramento operantur. Jubet etiam ipſam exemplum S. Ludovici ob oculos habens, qui, dum in fatali morbo viaticum accipere vellet, & à Parocho quæreretur, num crederet, Filium DEI verè in hoc Sacramento contineri? reſpondit: Minùs hac de re dubito, quàm ſi oculis Chriſtum in ea forma, quâ cœlum aſcendit, intuerer. Unde & alio tempore admonitus, Puerulum in hoſtia viſibiliter apparere, noluit oculos ad eum videndum dirigere, dicens, ſatìs ſibi eſſe, quòd fidei oculo eum intueretur, & hâc ratione ejusdem fidei meritum conſervare poſſit.

§. III.

Tentatio III. ob defectum guſtûs & conſolationis ſub communione.

CIII. Joanna Vidua, etſi ſingulis ſeptimanis bis cum facultate Confeſſarij communicet, nullum tamen guſtum aut conſolationem ex tot communionibus ſe percipere queritur; unde quia hanc carentiam guſtûs fortè ex nimia familiaritate, quæ contemptum parit, aut conſuetudine oriri ſuſpicatur, ſtatuit deinceps non niſi ſingulis menſibus, aut rariùs etiam communicare; priùs tamen tentationem hanc ſuam Confeſſario aperit, ejúsque conſilium requirit. Quæritur, quid eidem reſpondendum, & quomodo huic tentationi occurrendum ſit?

Reſponſio.

CIV. Inprimis illi reſpondeat, hanc carentiam ſæpe ex propria culpa provenire; quia fortè ſe ad communionem non, ut oportet, præparavit, aut alicui

pecca-

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

peccato vel creaturæ adhuc per inordinatum amorem nimis adhæret ; nam , ut bene Thomas Kemp. in Perſona Chriſti l. 4. c. 12. dixit, ſi vis , ut veniam ad te, & apud te maneam , expurga vetus fermentum , & munda cordis tui habitaculum : exclude totum ſeculũ & omnem vitiorũ turbã: nam omnis amans ſuo dilecto amatori optimum & pulcherrimum præparat locum , quia in hoc cognoſcitur affectus ſuſcipientis dilectum. Sequendum ergo mandatum Jacobi Patriarchæ Gen. 35. Qui, cùm Sacrificium offerre vellet, univerſæ ſuæ domui præcepit : abjicite Deos alienos, qui in medio veſtri ſunt , & mundamini, ac mutate veſtimenta veſtra. Quod clariùs explicans S. Aug. ſ. 1. de temp. *Quantùm poſſumus*, inquit, *cum DEI adjutorio laboremus , ut cum ſincera & pura conſcientia , & mundo corde , & caſto corpore ad altare DEI poſſimus accedere , & corpus & ſanguinem ejus non ad judicium , ſed ad remedium animæ noſtræ mereamur accipere. In Chriſti enim corpore vita noſtra conſiſtit. Mutet ergo vitam, qui vult accipere vitam, Nam ſi non mutet vitam, ad judicium accipiet vitam , & magis ex ea corrumpitur , quàm ſanatur : magis occiditur , quàm vivificatur.*

CV. Secundò oſtendat eidem, talem inopiam guſtûs & conſolationis ex ſola diſpenſatione divina interdum oriri , quia ſcilicet & DEO honorificentiùs, & communicanti utiliùs eſt; & DEO quidem major honor & gloria oritur ex eo, quòd apud tales purior plerumque ſit intentio, amórque , dum non propter conſolationem ullam , ſed ſolum DEI beneplacitum ad communionem accedunt ; ipſi verò communicanti major utilitas provenit, quia in ſpiritu & perfe-

ctione magìs proficit ; nam uti rectè Thomas Ke l. 3. c. 7. adverit, non eſt in eo tantùm profectus ritualis poſitus , cùm conſolationis habuerimus tiam , ſed cùm humiliter & abnegatè patientérque ſubtractionem tulerimus, ita quòd tunc ab orati (& communionis) ſtudio non torpeamus , nec opera ex uſu facienda omnino dilabi permittam ſed , ſicut meliùs potuerimus , & intellexerimus, q in nobis eſt , faciamus , nec propter ariditatem ſeu xietatem mentis , quam ſentimus , nos totaliter ne gamus.

CVI. Tertiò eidem oſtendat , non raro etiam provenire , quòd guſtus non percipiatur , quia ino natè nimis appetitur , & quaſi cum indiſcreta viol tia extorquetur ; unde fit , ut , quò impetuoſiù votionem quærit , tantò minùs inveniat , ſicut botri in torculari , aut olivæ in prælo vehemen comprimuntur , liquor magìs turbidus & inſip fluit. Quam rationem confirmans S. Bonaven c. 21. de proceſſ. relig. *Fit*, inquit , *etiam plerum ſtudioſis devotionis , ut , dum magìs conantur ha devotionis gratiam , minùs habeant ; & cùm ve mentiùs inſtant , aridiores & duriores corde fiant : in ſummis feſtivitatibus , & devotis temporibus ſionis Chriſti , & Nativitatis , & ſimilibus , & ma mè cùm ſe ad communionem ſtudent ſollicitè prapa Et multi ex hoc ſapiſſimè contriſtantur , & ex iſta te turbati ex cordis puſillanimitate interpretantur , forte ſunt indigni viſitatione divinâ & quòd non ceat DEO , ut ſic indigni & indevoti accedant ad cram communionem , & ſic ſape ſe ſubtrahunt à vita , & medicina ſalutis.* Ludovicus Granaten

3. m

3. mem. c. 11. ideo id ipſum contingere ait, quòd Spiritus tali ſollicitudine & vehementiâ deſiderij, quâ devotionem deſiderant, obruatur; alijs verò temporibus libertati ſuæ relictus ſe ſponte elevet in ſublime, & majori procedens cum puritate & libertate magìs diſponatur ad optatam devotionem percipiendam.

CVII. Quartò eidem oſtendat, optimum & efficaciſſimum medium devotionem & guſtum in communione obtinendi, illum ſcilicet, quem Thomas Kemp. l. 4. c. 15. offert, dum ait: Humiliare præcipuè te debes, cùm parùm aut nihil devotionis interius ſentis, ſed non nimium deijci, nec inordinatè contriſtari. Dat ſæpe DEUS in uno brevi momento, quod longo tempore negavit: dat quandoque in fine, quod in principio orationis diſtulit dare. Et paulò antè, oportet, inquit, devotionis gratiam inſtanter quærere, deſideranter petere, patienter & fiducialiter exſpectare, gratanter recipere, humiliter conſervare, ſtudiosè cum ea operari, ac DEO terminum & modum ſupernæ viſitationis, donec veniat, committere. Et infrà: Quiſquis ergo intentionem ſuam ſimplici corde ſurſum ad DEUM levaverit, ſéque ab omni inordinato amore ſeu diſplicentia cujuslibet rei creatæ evacuaverit, aptiſſimus gratiæ percipiendæ, ac dignus devotionis munere erit; dat enim Dominus ibi benedictionem ſuam, ubi vaſa vacua invenerit.

CVIII. Quintò denique eidem efficaciter oſtendat, conſuetudinem & familiaritatem in hoc Sacramento non parere contemptum, ſed potiùs appetitum augere juxta illud Eccl. 24. *Qui edunt me, adhuc eſurient: & qui bibunt me, adhuc ſitient.* Uti in primis Chriſtianis patebat, qui quotidie frangebant hunc pa-

nem, nec tamen inde faſtidium conceperunt; &
fortè Chriſtus etiam ſub ſpeciebus panis, qui non
inde ut alij cibi faſtidium creare ſolet, inſtituit,
natenſis l. c. idipſum ex eo oſtendit, quòd homo
hoc Sacramento gratiam ſuſcipiat, quò magìs au
gratia creſcit, eò etiam magìs amor, devotio,
rentia, & omnes aliæ virtutes, quæ ex gratia flu
quæque ſunt maximæ præparationes ad hoc Sacram
tum requiſitæ, creſcere ſoleant, & confirmat idi
ex differentia ſpiritualium & corporalium delici
à D. Gregorio aſſignata, dum ait: *Hoc, Fratres ch
ſimi, diſtare inter delicias corporis & cordis ſolet,
corporales cùm non habentur, grave deſiderium in
cendunt; cùm verò habita eduntur, comedentem
tinus in faſtidium per ſatietatem vertunt, quod qu
patet in homine famelico, & qui exſaturatus eſt.
contrà Spirituales deliciæ, cùm non habentur, in
dio ſunt; cùm verò habentur in deſiderio, tantò
comedente ampliùs eſuriuntur, quantò & ab eſur
ampliùs comeduntur.*

§. IV.

Tentatio IV. ob frequentiam communion

CIX. ROſina Virgo nobilis, ſed pietati non
modum dedita à Matre ſua Matrona
de devota aſſiduò urgetur ad communionem freq
tandam, & ſingulis ſaltem menſibus peragend
quod tamen ipſa non niſi invitiſſima facit, obij
præceptum ſpiritualis ſuæ Matris Eccleſiæ non
annuam communionem præſcribentis. Quær
quomodo hæc ei tentatio eripienda ſit?

Reſp

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN